

ere til Underretning for de Fredsvenner, der muligvis have Brug for dem. Nu er jo en saadan Samling af Oplysninger om forskellige internationale Spørgsmaal vist en meget nyttig Ting, og naar dette Fredsbureau i det hele taget er, hvad jeg for nævnte, et Forbindelsesled mellem Fredsvennerne, synes jeg, det er fuldt rimeligt, at vi for at vise ogsaa vor Sympati for selve den store Sag, Fredsagen, ikke holde os tilbage, men bevilge et mindre Bidrag til dette Bureau. Bidraget er sat til 500 Kr. Det er en Sum, som paa det nærmeste er 700 Frks., hvilket omtrent svarer til den Sum, som Svejts giver til Fredsbureauet, nemlig 1,000 Frks. Det vilde, synes mig, være en smuk Vej for den danske Stat at gaa, naar Staten ved et saadant Bidrag viste sin Sympati for Fredsagen. Det er jo ikke mere end et Nar siden, det blev udtalt, at det, som det gjaldt om for os, var at gøre Danmark til en neutral Stat. Vi vilde ind paa Neutraliteten her, og vi vilde arbejde paa, at de Danske skulde leve som et lille friheds- og fredelstende Folk, og naar det er Meningen, synes jeg, det vilde være et Bevis paa, at det virkelig er den Vej, man vil ind paa, naar man gav det Bidrag, som der her er Tale om. Hvad det Spørgsmaal angaar, om vi have Raad dertil, er det jo et Spørgsmaal, som knap nok er værdt at optage. Naar man fra den danske Statskasses Side giver over 18 Mill. Kr. aarlig direkte til Krigsvæsenet, synes det kun at være et lille Bidrag at give 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern for dermed at vise sin Sympati for Fredsbevægelsen. Dermed være Forslaget anbefalet.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Jeg har allerede i Fjor ved 3dje Behandling af Finansloven haft Lejlighed til at udtale mig udførligt om dette Punkt. Det er et Forslag, som har foreligget allerede den Gang, og jeg udtalte da, at jeg ikke kunde modtage denne Bevilling, og da jeg ikke har forandret mine Anskuelser siden den Gang, ser jeg vedblivende ikke, at der er noget at opnaa ved at give disse 500 Kr. ud. Jeg ser ikke, det gør nogen Gavn, og det er mig ikke nok, at det ikke gør Skade. Med Hensyn til det Argument, den ærede Ordfører for Mindretallet (S. C. Christensen) brugte, at naar vi gav saa mange Benge ud til Krigsvæsenet, kunde vi ogsaa gerne give 500 Kr. til Fredsvæsenet, vil jeg sige, at denne Institution, man vil støtte, har næsten ikke andet at gøre med Fredsvæsenet, end at den kalder sig et Fredsbureau. Jeg indser egentlig ikke, at Freden fremmes ved, at der

i Bern sidder en saadan Fredskongres. Som sagt, der er ikke kommet noget nyt frem i denne Sag, siden vi i Fjor talte om den. Det, der er kommet frem, er, at den eneste Stat, som har givet Bidrag til Bureauet, Svejts, har erklæret, at hvis ikke andre Stater vilde være med, vilde den heller ikke blive ved at give Bidrag dertil. Det synes mig at være karakteristisk for det Værd, der paa det Sted bliver tillagt den hele Bevægelse. Jeg vil altsaa udtale her, at jeg ikke kan modtage denne Bevilling, og saa haaber jeg at kunne blive fri for den.

Ordføreren (S. Holm): Dette Forslag er jo i Nar kun stillet af et Mindretal, men jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale som min egen og mine nærmeste Meningsfællers Stilling i denne Sag, at vi i og for sig godt kunde give dette Forslag vor Tilslutning. Det blev jo vedtaget i Fjor her i Tinget, og skulde jeg følge min rent personlige Stemning, vilde jeg ogsaa i dette Højstik stemme for det. Men det maa ikke glemmes, at Sagen i Fjor mødte Modstand hos den ærede Minister og blev forstøttet i det andet Ting, og under disse Omstændigheder have mine Meningsfæller og jeg ikke i Nar kunnet tiltræde Forslaget. Der er, som den ærede Minister antydede, kun een ny Omstændighed, der er kommen frem siden i Fjor, og det er den, som det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) nævnedes ved Finanslovens 2den Behandling, at Svejts tænkte paa at tage sit Bidrag tilbage. Men denne Omstændighed kan aabenbart ikke styrke Sagen, den maa snarere svække den over for den Modstand, den har mødt. Denne Bevilling hører overhovedet til den Art Bevillinger, som det vil være umuligt for det ene Ting at tvinge igennem mod det andet Tings og Regeringens Modstand. Vi have derfor ikke villet være med til at optage en Strid om dette Punkt i Nar. Vi have derimod støttet paa, om man ikke kunde opnaa en Støtte for Bureauet ad anden Vej. I Udvalget have vi under et Samraad med Ministeren opfordret ham til at støtte Bureauet med alle de Oplysninger, det kunde udbede sig for sit Formaaals Skyld, og den ærede Minister har erklæret sig villig dertil, naar da ikke de Oplysninger, man søgte, kun kunde faas af hemmelige diplomatiske Aktstykker.

Bajer: Ved denne Sags første Behandling meddelte jeg, at den sveitsiske Regering, Forbundsraadet i Bern, forholdt sig noget apøventende med Hensyn til den Understøttelse, som i Fjor blev givet til dette